

sin skarpsindige og noget ironiske Maade. I Reglen har dog hans skarpe Satire, der snarter til alle Sider, et noget gemtyligt og venligt Anstrøg; idag derimod forekommer det mig rigtignok, at efterhaanden som Temperaturen steg, kom han særlig i Øide, og det forekommer mig næsten, at han talte sig varm, efterhaanden som Salen stred fremad. Det forekommer mig, at han kom paa det Standpunkt, hvor han bestemt vilde hævde, at Arrest i Bøie var affurat det Samme som forhen at blive spændt i Blokken og Gabestoffen; men jeg synes rigtignok, at naar Overdrivelser gaa saavidt, behøve de næsten ikke at modsiges. Det er imidlertid ikke saa let at lade det være uimodsiget, da det er blevet udtalt i denne Sal. Det ærede Medlem kom ogsaa saavidt, at han skildrede os som staaende paa et rent Officerstandpunkt, naar vi stemte for Flertallets Endringsforslag. Allerede det er nu efter min Mening ganske urigtigt. Men saa sagde han endvidere, at det kunde Mænd ikke gjøre, der vare Repræsentanter for Demokratiet heri Landet. Det samme Resultat kom den sidste ærede Taler ogsaa til. Det lader til, at der er overordenlig skøn Enighed indenfor Partiets Grændser; man skulde ialtjald ikke tro, at de Alle kunde komme saavidt i deres Udtalelser, naar de ikke vare særlig disciplinerede, og der ikke var holdt særdeles oplivende og begejstrende Foredrag for dem indenfor deres eget Partis Vægge. Det gaar temmelig vidt, især naar det bliver betroet i Folks Hænder som det sidste ærede Medlem, der vilde fratjende os Alle Ret til at kalbes Demokrater, saasæmt vi stemte for Indspørelsen af Bøiestrafpen. Det ærede Medlem kom til at tale derom, som om det var noget ganske Nyt, vi vilde indføre herhjemme, medens det jo er Noget, vi allerede have, og han talte ikke om, hvilke barbariske Straffe der affattes ved denne Lov; det glemme de Herrere altid helt. Det har været omtalt saa lidt, saa jeg tror ikke, jeg behøver at gjentage det, og jeg tiltror ogsaa de Herrere saa megen sund Sands, at de meget godt se, at hvad vi vedtage her, er en betydelig Forbedring af, hvad vi have. Det nytter ikke, at de Herrere sige, at det, vi have, ikke bliver brugt, thi det er en Kjendsgjerning, en vittekelig Sag, at baade Krumslutning, Nottingstraf og Nebfættelse i de Meniges anden Klasse ere Ting, der blive brugte; det nytter ikke at fragaa, at saadanne barbariske Straffe bruges, om de end ere forældede. Jeg tror derfor, at det er en stor Binding, hvis vi kunne faae denne Lov. — Det ærede Medlem for Kjøge var idag, som sagt, i sine Udtalelser særlig paa Øide. Jeg skal ikke dvæle ved, at mit Navn har havt den Ære at blive trukket frem i et Organ, der staar det ærede Medlem meget nær, at der staar citeret der, hvad jeg sagde i 1876, at Bøiestraf er nedværdigende for fribaarne Mænd. Det vedstaaer jeg endnu; men jeg ser ogsaa, at

der er en betydelig Forskjel paa, hvad vi vedtage her, og saa at blive bundet til en Pæl eller i en Port. Desuden faldt mine Udtalelser dengang ved Lovens første Behandling, og saa er man jo berettiget til at omtale, hvad man gjerne ønsker at blive af med. Jeg ønsker at blive af baade med Bøie og Bøiestrafpen; her staa vi mellem det Valg: Vil Du have det, der foreligger her, eller beholde det Gamle? — da er jeg ikke i fjerneste Maade i Tvivl om, hvad jeg bør gjøre, og hvad enhver Demokrat bør gjøre. Denne Udtalelse vil jeg sætte mod de Herreres, naar de sige, at det ikke er Demokratiet, som stemmer paa Bøiestrafpen. Jeg har ikke villet lade det, der særlig var rettet mod os fra det ærede Medlems Side, staa uimodsiget. Jeg drifter mig overordenlig gjerne til at tage dette Forslag istedetfor det, vi have. Ja kunde de Herrere stille os i Udsigt i en nær Fremtid at faae noget Bedre, da var det en anden Sag, men de Herrere have ikke med et eneste Ord kunnet føre Bevis for, at der var Udsigt til noget Saadant. Derfor stemmer jeg for Flertallets Endringsforslag, og naar disse vedtages, selvsølgelig ogsaa paa Loven, som den da kommer til at foreligge.

Talng: Der kan jo nu vanskelig siges noget Nyt fra nogen af de forskjellige Sider her i Salen om denne Sag, og det har jeg heller ikke troet at kunne sige, men ikke bestomindre har jeg dog en lille Betragtning at gjøre gjældende. Det kan jo ikke negtes, at i visse Tilfælde er Medicinen værre end Sygdommen. Det var et saadt Ord, vi hørte, fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), at denne Lov, som Flertallet her har foreslaaet os, burde vi have havt for lang Tid siden (Afbrydelse af Kjær). Jo, det sagde det ærede Medlem, og det var meget rigtigt. Det vil jeg altsaa gjerne indrymme ham, at vi skulde have havt Loven for lang Tid siden, og saa vilde jeg ogsaa have sagt, at det var en god Lov. Man maa jo imidlertid se paa en stor Lov, naar den kommer frem, hvorledes den i Dieblittet svarer til Riden, og man maa igjen se, under hvilke Forudsætninger det, man gaar bort fra, blev givet. Det kan ikke negtes, at der i Dieblittet her i Landet, navnlig efter Provisoriet, men ogsaa før, gaar en stærk reaktionær Strømning gennem alle Forhold, baade i Kirken, Skolen og de borgerlige Forhold, og vi ere vistnok Alle blevne smittede lidt af den, mere eller mindre. (Afbrydelse af Kofod). Det ærede Medlem siger Na! Jeg spørger da, hvorledes ere vi komne ind i det politiske Mudder, hvori vi nu sidde, er det ikke paa Grund af en Svækkelse? Naar vi paa den Tid, der er hengaaet, siden disse Love, som vi nu gaa bort fra, blev givne, altsaa paa Riden fra for 200 Aar siden og indtil nu, synes jeg rigtignok ikke, man er ganske historisk tro mod Sandheden, naar man siger: Det have vi, og det